

VERGİ İHBARLARI ve 1905 SAYILI KANUN NEDEN DEĞİŞMELİDİR?

Erkan MACİT (*)

1 - GİRİŞ

İhbar sözlük anlamı olarak haber verme, bildirme bildirim anlamına gelmektedir. Suçlu olduğu varsayılan bir kişiyi (gerçek veya tüzel) veya adli ya da idari bir cezayı gerektiren hukuka aykırı bir eylem veya olayı yetkili makamlara bildirme, haber verme anlamındadır.

Vergi hukukunda ihbar; herhangi bir vergi mükellefinin vergi mevzuatına aykırı hal ve eylemleri nedeniyle neden olduğu vergi kayıp ve kaçakları ile vergiye tabi olduğu halde vergilendirilmediği anlaşılan her türlü gelir getiren iş ve işlemleri ve bunların sorumlularını yetkili makamlara yazılı veya sözlü olarak bildirme eylemidir.

Bu tanımdan da anlaşılacağı üzere, vergiye tabi olması gerektiği halde (vergiyi doğuran olay), herhangi bir şekilde gizlenerek yetkili makamların denetim ve gözetiminden kaçırılan her türlü eylem ve işlem, ihbarın konusunu oluşturabilir.

Kayıt dışı ekonomi kavramına gelince kısaca, “devletten gizlenen, kayda geçirilmeyen/geçirile-

meyen ve bu sebeple denetlenemeyen faaliyetler” olarak tanımlamak mümkündür.

Ancak konuya sadece vergi idaresi açısından bakıldığında kayıt dışı ekonomiyi, vergi kaçırmak amacıyla vergi idaresinin bilgi alanı dışına çıkarılan tüm faaliyetler veya “vergi idaresinin bilgi alanı dışında bırakılmış faaliyetlerin bütünü” olarak tanımlamak mümkündür.

Ülkelerin iktisadi sorunları içerisinde kayıt dışı ekonominin diğerlerine nazaran ayrı bir yeri ve önemi vardır. Bu önem, kayıt dışı ekonomi olgusunun kamu finansmanı ve ekonomi politikalarının başarısı üzerindeki olumsuz etkilerinden kaynaklanmaktadır.

Kayıt dışı ekonomiyle ilgili olarak yapılan çalışmalar göstermiştir ki gelişmekte olan ülkelerin yanında gelişmiş olan ülkeler de bu sorun önemli bir yer tutmaktadır. Bu sorun, ülkemiz açısından ise çok daha önemli bir yer işgal etmektedir. Çünkü kayıt dışı ekonominin resmi makamlarca %50’nin üzerinde olduğu telaffuz edilmektedir.

Devletin en önemli gelir kaynağı olan vergi, özel ya da tüzel kişilerin her türlü iktisadi faali-

(*) Vergi Denetmeni

yetlerinden elde ettikleri kazançlardan, kamu harcamalarının finansmanı için devletin egemenlik gücünü kullanarak aldığı bir paydır. Ancak, bazı mükellefler çeşitli nedenlerle bu gelirlerinden devlete hiç pay vermemek ya da daha az vermek için kayıtlarının bir kısmını veya tamamını kayıt dışına çıkarma eğilimindedirler. Aslında verginin tanımı içerisinde yer aldığı üzere vergi, devlet gücü ile ve zorla alınmaktadır. İnsanın tabiatı gereği elde etmiş olduğu geliri devlet dahi olsa paylaşmak istememesi normal karşılanması gereken bir husustur. Bunun karşılığı olarak devletin, vergiyi insanların vicdanına bırakmayarak kayıt dışılığı önleyecek tedbirler alması, düzenlemeler yapması gerekmektedir. Beyana dayalı olan vergi sistemimizde kişilerin (gerçek –tüzel –mükellef –değil vs) gelirleriyle uyumlu olmayan tasarruf yapmaları, mal edinimleri veya harcamaların sebebinin sorulmadığı (nerden buldun-veya kim kaybetti de sen buldun) ülkemizde kayıt dışılığı önleyecek en önemli unsurlar denetim (vergi incelemeleri) ve ihbarlardır. Vergi inceleme oranlarının %2,5, kayıtdışılığın yüksek olduğu ülkemizde çok ciddi ihbarların yapılması beklenir. Ancak durumun hiç de öyle olmadığı uygulamadan görülmektedir. Yapılan ihbarların nerdeyse %90 ı belge düzenine ilişkin ihbarlar olup bu ihbarların çoğu da şekil şartlarını taşımaktan uzaktır. Nitelikli ihbarlar aslında kayıtdışılığı önlemede çok önemli bir unsurdur. Kamu idaresinin kendi imkânlarıyla ulaşması çok zor ve maliyetli olan bilgiler, vatandaşlar tarafından verilerek kamu yükü önemli ölçüde hafifletilmektedir. Nitelikli ihbarların az sayıda olmasının yasal ve kültürel olarak birçok nedeni bulunmaktadır. Bunlar ortadan kaldırılıp gerekli düzenlemeler yapılmadan da bu alanda çok iyi sonuçlara ulaşmak mümkün değildir.

2- İLGİLİ MEVZUAT

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 73. maddesi uyarınca, "Herkes, kamu giderlerini karşılamak üzere, mali gücüne göre, vergi ödemekle yükümlüdür".

Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın "Dilekçe Hakkı" başlıklı 74. maddesinde; "Vatandaşlar..., kendileriyle veya kamu ile ilgili dilek ve şikâyetleri hakkında yetkili makamlara ve Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne yazı ile başvurma hakkına sahiptir.

...

Bu hakkın kullanılma biçimi kanunla düzenlenir." hükümleri yer almaktadır.

Bu hükümler çerçevesinde çıkarılan 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun'la dilekçe hakkının nasıl kullanılacağı ve kamu kurum ve kuruluşlarının kendilerine intikal ettirilen dilekçelerle ilgili uymaları gereken usul ve esaslar belirtilmiştir.

3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına Dair Kanun ve 1993/2 sayılı Başbakanlık Genelgesi hükümleri çerçevesinde ihbar dilekçeleri değerlendirilmekte ve işleme konulmaktadır.

3071 sayılı Kanun'un 1. maddesinde şikâyet dilekçelerinin TBMM'ye ve ilgili makamlara yazılı olarak verileceği ifade edilmiştir. Aynı Kanun'un 5. maddesinde de konuyla ilgili olmayan bir idari makama verilen dilekçelerin bu makam tarafından yetkili idari makama gönderileceği belirtilmiştir.

Maliye Bakanlığı'na intikal ettirilen ihbar ve şikâyet dilekçeleri 3071 sayılı Kanun ve 1993/2 sayılı Başbakanlık Genelgesi ile 1990/1, 1992/1 ve 2000/1 Sıra No.lu Vergi İhbarları İç Genelgeleri'nde belirlenen esaslar çerçevesinde değerlendirilmektedir. Bu değerlendirme sonucu gerek şekil şartlarını ve gerekse içeriğe ilişkin şartları taşımayan ihbar ve şikâyet dilekçeleri, denetim

elemanlarının denetim gücünün boş yere harcanmasını ve idari makamların gereksiz yere meşgul edilmesini önlemek bakımından inceleme konusu yapılmadan saklıya alınmaktadır. İncelenmesi uygun bulunan ihbar dilekçeleri ise vergi incelemesine alınmaktadır.

3- VERGİ İHBAR DİLEKÇELERİNDE BULUNMASI ZORUNLU ŞARTLAR

3.1- Şekil Yönünden Aranan Bilgiler

3071 sayılı Kanun'un 4. maddesinde; dilekçe sahibinin adı, soyadı ve imzası ile iş veya ikametgâh adresi, dilekçede bulunması zorunlu bilgiler olarak sayılmıştır. Aynı Kanunun "İncelenemeyecek Dilekçeler" başlığını taşıyan 6. maddesinin c bendinde ise, 4. maddede belirtilen şartlardan herhangi birini taşımayan dilekçelerin incelenemeyeceği hüküm altına alınmıştır.

1993/2 sayılı Başbakanlık Genelgesi'nin 4. maddesinde de; adı, soyadı, adresi ve imzası bulunmayan veya yanlış isim ve adres bulunan ihbar, şikâyet ve müracaat dilekçelerinin işleme konulmayacağı belirtilmiştir. Aynı Genelge'nin 5. maddesinin a bendinde ise; ihbar ve şikâyet dilekçesini alan makamın evvela muhbir veya şikâyetçinin hüviyetini ve dilekçe verip vermediğini, doğrudan veya verdiği adreste belirtilen yer Mülki İdare Amiri vasıtasıyla tespit edecekleri, aynı maddenin c bendinde ise; yapılan inceleme sonucunda, dilekçedeki adresin yanlış yazıldığı ve/veya ihbar ve şikâyetin takma isimle yapıldığı anlaşıldığı takdirde söz konusu dilekçelerin işleme konulmayacağı belirtilmiştir.

3071 sayılı Kanun'da ve 1993/2 sayılı Başbakanlık Genelgesi'nde belirtilen ihbar dilekçelerinde bulunması gereken şekle dair bilgiler Maliye Bakanlığı'nın 2000/1 Sıra No.lu Vergi İhbarları İç Genelgesi'nde de yer almıştır. Söz konusu

genelgenin 2. maddesinde; 3071 sayılı Kanun'un 4. maddesine göre, düzenleyenlerle bağlantı kurulmasına yarayacak adı, soyadı, imzası, iş veya ikametgâh adresi gibi bilgileri taşımayan dilekçelerin inceleme konusu yapılmadan saklıya alınacağı belirtilmiştir.

Yukarıda ki düzenlemelerde; dilekçe sahibinin adı, soyadı ve imzası ile iş veya ikametgâh adresi gibi bilgilerin, zorunlu bilgiler olarak sayılmasının en önemli amacı; asılsız ihbarların önüne geçmektir.

3.2- İçerik Yönünden Aranan Bilgiler

3071 sayılı Kanun'un 6. maddesinde ve 1993/2 sayılı Başbakanlık Genelgesi'nin 4. maddesinde; belli bir konuyu ihtiva etmeyen ve yargı mercilerinin görevine giren konularla ilgili olan dilekçelerin incelenmeyecekleri ve işleme konulmayacakları belirtilmiştir.

Yukarıdaki düzenlemelere paralel olarak 2000/1 Sıra No.lu Vergi İhbarları İç Genelgesi'nde de; içeriğe ilişkin bilgileri taşımayan dilekçelerin saklıya kaldırılacağı belirtilmiştir. Söz konusu iç genelgede;

- Belli bir konuyu ihtiva etmeyen,
- Kişi, kurum veya olaylarla doğrudan bağlantı kurulmaksızın genel nitelikli ifadeler taşıyan,
- Yargı mercilerinin görevine giren konularla ilgili olan,
- Şekil şartlarını ve içeriğe ilişkin yukarıdaki şartları taşımakla birlikte, inandırıcı mahiyette olmayan, olayla ilgili yeterli bilgi ve belge eklenmeyen,

Dilekçelerin inceleme konusu yapılmadan saklıya alınacağı ifade edilmiştir.

2000/1 Sıra No.lu Vergi İhbarları İç Genelgesi'nde; saklıya alınan ihbar ve şikâyet dilekçeleriyle aynı konuda başka ihbar dilekçeleri gelmesi halinde, yapılacak bir ön araştırma sonrasında,

gerek duyulması halinde bu tür saklıya alınan dilekçelerin de inceleme konusunu yapılabilecekleri belirtilmiştir.

Görüldüğü üzere ihbar dilekçelerinde bulunması gereken şekil ve içerik şartları ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Bu kapsamda değerlendirmeye alınacak dilekçeler oldukça nettir.

4- İKRAMIYE ÖDENMESİ

İhbar ve ödül sistemine ilişkin uygulamalar 31.12.1931 tarih ve 1990 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 1905 sayılı “Menkul ve Gayrimenkul Emval ile Bunların İntifa Hakları ve Daimi Vergiler Mektumatı Muhbirlerine Verilecek İkramiye Hakkında Kanun’a” dayanmaktadır. Belirtilen kanun yaklaşık 78 yıldır herhangi bir değişikliğe uğramadan vazifesini yapmaya çalışmaktadır. Günümüz neslinin lügat olmandan anlamakta zorlandığı kanunun 6. maddesi;

“ Bina arazi ve arsalardan tahrir harici kalanlar ile kazanç, hayvanlar, veraset ve intikal, muamele, dahili istihlak ve damga gibi daimi vergilerden yanlış beyanname vermek veya çift defter tutmak veya sair suretlerle ketmedilmiş olanları haber verenlere tahakkuk edecek vergi ve misli cezaların mecmuu üzerinden aşağıdaki nispetler dahilinde ikramiye verilir.

500 liraya kadar	%15
5.000 liraya kadar 500, liradan yukarı olan kısım için	%30
15.000 liraya kadar, 5000 liradan yukarı olan kısım için	%20
15.000 liradan yukarı olan kısım için	%10

Bu nispetlere göre hesap olunacak ikramiye nin üçte biri verginin kat’i surette tahakkukunda ve üçte ikisi verginin tahsili akabinde verilir.” Şeklinde düzenlenmiştir.

Yukarıda belirtilen kanun hükümlerine göre ikramiye ödenebilmesi, devamlılık arz eden vergilerden kaçırانların veya gizli kalanların bir muhbir tarafından haber verilmesi fiiline bağlanmıştır. Kanun görüldüğü üzere oldukça kısa ve eski tarihlidir. Dolayısıyla geçen zaman içerisinde Kanunda belirtilen vergilerden birçoğu yürürlükten kaldırılmış, birçok yeni vergi ihdas edilmiş uygulamada yasa metninde çözümü bulunmayan birçok sorun gündeme gelmiştir.

Muhbire ikramiye ödenebilmesi için muhbir ve ihbar konusunda aranması gereken şartlar, Maliye Bakanlığı’nın 11.07.1974 tarih ve 2480532-1/794 sayılı genel yazısında açıklanmıştır. Buna göre muhbire ihbar ikramiyesi ödenebilmesi için;

1- Muhbir kendini gizlememelidir. İhbarı yapan şahsın vergi incelemesine başlanmadan veya inceleme sırasında lüzum görülürse inceleme elemanı ile temasa geçmesi ve gerekli bilgileri vermesi gerekir.

2- İsimsiz ihbarlarda vergi incelemesi bitmeden muhbir ortaya çıkmış olmalıdır. İnceleme bittikten sonra isimsiz ihbar mektuplarına sahip çıkanlara 1905 sayılı Kanunun hükümlerine göre ikramiye ödenmesine imkân yoktur.

3- İhbarda bulunan, inceleme bitmeden ihbarından vazgeçmemelidir. İnceleme başlamadan veya incelemenin herhangi bir safhasında, ihbarından vazgeçtiğini bildiren muhbire, ikramiye ödenmeyeceği açıktır.

4- Muhbirin vergi kaçırmaya dahil olup, olmamasının önemi yoktur. Bir mükellefin vergi kaçırmakta olduğunu bilen ve delilleriyle bu kaçakçılığı haber veren muhbirler ikramiye ödenmesi diğer şartların mevcudiyeti halinde imkân dahilinde görülmektedir.

5- Birden fazla muhbir olursa, ihbar konulan ile matrah farkları arasındaki illiyet aranmalı; her

iki ihbar da bağlantılı ise bu kere önce ihbarda bulunana ödeme yapılmalıdır. Bir mükellef hakkında alınan iki veya müteaddit ihbar üzerine incelemeye başlanıldığında, muhbirlerin ihbar konuları ile inceleme sonunda bulunacak matrah farkı arasında, öncelikle illiyetin aranması gerekir. Aynı mükellef hakkında ve aynı konuları muhtevi iki veya daha fazla ihbar vaki ise resmi kayıtlara geçiş tarihi itibarıyla önce ihbarda bulunan muhbire ikramiye ödenmelidir.

6-Bir muhbir tarafından, herhangi bir mükellef hakkında vergi kaçakçılığına ilişkin olarak yapılan ihbarın, müşahhas olaylara ve delillere dayanması gereklidir. Bir başka deyimle, ihbar konularının vergi incelemesi sonunda bulunan matrah farkları ile illiyeti aranmalıdır. Yoksa herhangi bir mükellef hakkında vergi kaçakçılığı yaptığı yolunda ihbarda bulunup, verginin hangi şekilde kaçırıldığının açıklanmaması, müşahhas olaylar gösterilmemesi ve deliller verilmemesi halinde muhbire ikramiye ödenmesine imkân bulunmamaktadır.

5- KANUNUN DEĞİŞTİRİLMESİ GEREĞİ

Gelelim kanunun neden değiştirilmesi gerektiği hususuna; 1931 yılında yayımlanan ve o tarihten itibaren işlev gören kanun, aradan geçen uzun yıllar içerisinde kendisinden beklenen işlevi karşılayamaz ve uygulamada doğan sorunları çözemez hale gelmiştir. Örneğin aşağıda belirttiğimiz sorunların çözümünü ve soruların cevabını kanun metninde bulmamız mümkün değildir.

1- Öncelikle kanun metnini yeni nesil ancak sözlük kullanarak anlamaktadır. Dilinin sadeleştirilmesi ve anlaşılabilir bir hale getirilmesi gerekmektedir.

2- Kanunda devamlık arz eden vergilerden bahsetmektedir. Bu vergiler hangileridir? Gümruk Kanunu veya Belediyelerce tahsil edilen

vergilerle ilgili yapılacak ihbarlarda da ikramiye ödenecek midir? Diğer taraftan geçici vergi devamlık arz eden bir vergidir bunun üzerinden ikramiye ödenecek midir? Gecikme faizi, gecikme zammı üzerinden ikramiye ödenecek midir?

3- Metinde, ikramiye ödenmesi için ihbarcının talebiyle ilgili bir açıklama bulunmamaktadır. İhbar dilekçesini veren muhbir incelemeler tamamlandıktan üç-beş sene sonra ikramiye talep ederse ikramiye ödenecek midir?

4- İkramiye ödenmesi için ayrıca İhbar Değerleme Raporuna gerek var mıdır?

5- Muhbire ödenecek ikramiye oranları eski "TL"ye göre belirlendiği (yani altı sıfır atılmadan önceki hali) için oranların güncelliği kalmamıştır. Bulunan her vergi farkı 15.000TL(eski TL) üzerinde olduğundan fiilen %10 oranı uygulanmaktadır. İkramiye oranlarının kademeli olarak kanunda bulunması yanlış anlamalara ve hesaplamalara neden olmaktadır.

6- Vergi kayıp ve kaçağından bahsedilmiş olup haksız yere vergi iadesi alınması da bu kapsamda değerlendirilerek ihbar yapana, geri tahsil edilen tutar üzerinden ikramiye ödenecek midir?

7- Muhbirin, dilekçesinde yer alan konuların vergi incelemesine tabi tutulması sonucu gelir ve kurumlar vergisinde, incelenen yılda vergi farkı çıkmayıp, zarar azaltılabilir. Bu durumda azaltılan zarar kadar tutarın vergi farkına dönüştüğü dönemde ikramiye hesaplanması gerekecek midir?

8- KDV'ye ilişkin ihbarlar neticesi yapılan vergi incelemelerinde de çok sık rastlanabilen bir konu olarak sonraki Döneme Devreden KDV'nin azaltılması ortaya çıkabilir. Bu durumda ikramiye, ödenecek KDV'nin çıktığı dönemde hesaplanmalı mıdır?

9- Muhbirin vergi kaçırmaya dahil olup, olmamasının önemi yoktur. Bir mükellefin vergi kaçırmakta olduğunu bilen ve delilleriyle bu ka-

çakçılığı haber veren muhbirlerle ikramiye ödenmektedir. Kanunda bu konu ile ilgili bir açıklama bulunmamaktadır. Sahte fatura organizasyonlarının çok yoğun olduğu günümüzde vergi ziyana VUK 359. maddede belirtilen fiillerle iştirak edilerek sebebiyet verilirse ve daha sonra da (anlaşmalı da olabilir) düzenleyici ortaktan biri, diğerini ihbar ederek ikramiye talep ederse ikramiye ödenecek midir?

10- Ihbar konusu bir şekilde idarenin bilgisine girmişse-(incelemeye alınmışsa) ihbarcıya ikramiye ödenecek midir?

11- Sahte fatura düzenleyicisi ile ilgili yapılan ihbarda, düzenleyiciden dolayı ikramiye ödenecektir. Ancak VTR kapsamında incelenen kullanıcılardan dolayı muhbire ikramiye ödenecek midir?

Yine buna paralel bir konu, bir işletme hakkında yapılan ihbara dayanılarak inceleme elemanı incelemeyi sektör bazında genişletirse bundan dolayı ikramiye ödenecek midir?

12- Kanun metninde gerçek dışı ihbar ve şikâyetle bulundukları tespit edilenler hakkında uygulanacak cezai müeyyideye ilişkin her hangi bir açıklama bulunmamaktadır. Gerçek dışı ihbarda bulunduğu tespit edilen muhbirlerin bu fiilleri yanlarına kar mı kalacaktır?

1931 yılının şartları değerlendirildiğinde o dönemin ihtiyaçlarını fazlasıyla karşılayan 1905 sayılı kanun geçen sürede ihtiyacı karşılayamaz hale gelmiştir. Görüldüğü üzere şikâyetlerin dikkate alınması için şekil ve içerik olarak taşıması gereken hususlar hem kanunlarda hem de ikincil mevzuatta yeterince açıklanmıştır. Ancak yapılan ihbarlar üzerine ikramiye ödenmesiyle ilgili yukarıda bahsettiğimiz sorunların yanında sordüğümüz soruların cevabını da mevcut kanun metninde bulmamız mümkün değildir. Belirtilen sorunlar uygulamada genel yazılarla ya da yorumla

çözölmeye çalışılmaktadır. Bunlar ve buna benzer sorunlar ancak yeni bir kanun düzenlemesiyle çözülebilecektir. Böylece yorumla çözülen sorunlar yasal bir zemine oturacak kanuni boşlukta doldurulacaktır. Bunun için de 1905 sayılı kanunun yeniden ele alınarak, ihbar sistemini cazip hale getirilmesi, nitelikli ihbarların sayısını arttırarak niteliksiz ve asılsız ihbarların önlenmesi ve uygulamada karşılaşılan sorunların çözümü için kanunun tekrar yazılması gerekmektedir.

6- DEĞERLENDİRME ve SONUÇ

Ihbar, yazının giriş kısmında da belirtildiği üzere haber verme, bildirme anlamına gelmektedir. Gelişmiş ölkelerde genel itibariyle bir kimsenin, yasa dışı iş yapanı devlete ihbar etmesi bir vatandaşlık görevi olarak görölmekte ve sonucundan maddi bir çıkar gözetmeksizin herhangi bir yanlışlık yetkili mercilere bildirilmektedir. Oysa bizde ihbarı yapan "muhbir" olarak adlandırılmakta ve "muhbirlik" "çok ayıp" olarak değerlendirilmektedir. Diğer bir hususta yukarıda açıklamaya çalıştığımız üzere 1905 sayılı kanun çok bilinen bir kanun değildir. İçerik olarak da ihtiyaca cevap veremez hale gelmiştir. Bu şartların hepsini birlikte değerlendirdiğimizde, vergi konusunda yapılan ihbarların genelde şekil şartlarını taşımadığı, şekil şartlarını taşısa bile vatandaşlık ödevi veya ikramiye almak için değil, rahatlamak-intikam almak amacıyla yapıldığı ortaya çıkmaktadır. Bu dilekçeler genel itibariyle vergi incelemesini gerektirecek derinlikten yoksun olmaktadır. Beyana dayalı vergi sistemimizde kayıt dışı ekonomiyi azaltmada nitelikli ihbarlar çok önemli yer tutmaktadır. Yeterli bilgi ve done içeren veya belge eklenen ihbarlardan çok iyi sonuçlar alınmakta ve hazineye hiç girmeyecek vergiler devlet kasasına girmektedir.

Kayıt dışı ekonomi ile mücadele edilebilmesi için ihbar müessesesinin etkin bir şekilde çalışması gerekmektedir. Bu kapsamda ihbar müessesesinin yeniden düzenlenerek halk tarafından bilinirliğinin sağlanması ve cazip hale getirilmesi ihbar kalitesinin artması, vergi kayıp ve kaçığının önlenmesi, mükelleflerin vergiye uyumlarının sağlanması ve kayıt dışı ekonominin kayda alınması bakımından vergi sistemimize önemli katkılar sağlayacaktır.

1905 sayılı Kanunun, günümüz ihtiyaçlarını karşılayacak ve uygulamada yaşanan sorunları çözecek şekilde yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

Yararlanılan Kaynaklar:

- 1- 26.12.1931 TARİH VE 1905 SAYILI KANUN
- 2- 3071 SAYILI DİLEKÇE HAKKININ KULLANILMASINA DAİR KANUN
- 3- 4982 SAYILI BİLGİ EDİNME HAKKI KANUNU
- 4- 11.7.1974 TARİH VE GEL: 2480532-1/794 SAYILI GENEL YAZI
- 5- 1990/1, 1992/1 VE 200/1 SAYILI VERGİ İHBARLARI İÇ GENELGELERİ